

Kolilaste laulu.

Dorpat.

Druck von C. Mattiesen.

1869.

8-192

Gegen den Druck vorstehender Schrift ist von Seiten eines Kaiserlichen Revalschen Evangelisch-Lutherischen Stadt-Consistoriums nichts einzuwenden.

Reval, den 5. December 1869.

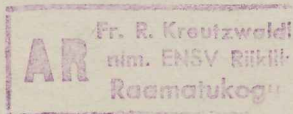
Affessor H. Weiß.

N° 301.

G. Gloy, Secr.

Tsensuri polesti lubatud. Tallinas, 10. Detsembril 1869.

Ar 869
Kotilaste

54 258

1.

1. Aitgem wirgast laulden päle,
Lätgem mötša willole,
:: Töstgem waljust omma häle,
Rükhen wälja illole. ::
Saljast wössust linnu tulgo
Roömsast laulma meiega,
:: Šainast lille meile :: wötgo ::
:: Wannikus hend palmista! :: ::
2. Töusgo puje ladwast sani
Meie laulo roömo hääl,
:: Šeitgo jälle mahha mani
Šengaden sääl haina pääl, ::
Köllago kiik möts ning wälli
Meie laulust helledast,
:: Mängigo me mängi :: hälli ::
:: Laulo förwal wäggewast! :: ::
3. Lähwitama mingo tule,
Laenetama laene ka,
:: Alwago, kel hõngu, hule,
Roömsast laulma meiega, ::
Rutsge kofku kiik me rahwast,

Wannu ni kui nori ka,
:,: Et na laulas, mängis :,: wahwast :,:
:,: Laste roõmsa hulgaga! :,: :,:

4. Oh et minno silma näwa,
Mis ma ammu ootnu jo,
:,: Sedda kallist roõmo päwa,
Sedda roõmu otsato! :,:
Kallis isfama, ja annid
Sedda roõmu armoga!
:,: Ilmale ja minnu :,: kannid :,:
:,: Pühha töid mo kätte ka! :,: :,:

5. Wõtgo Summal õnnistada
So, mo armas isfama,
:,: Ja so kaunist ehhitada
Roõmsa laste hulgaga! :,:
Kül sis armsas naese jäwa
Eggan maian lõpmatta,
:,: Kül sis mehhe wappras :,: läwa :,:
:,: Eggan wäljapaigan ka! :,: :,:

6. Laulge roõmsast kiik me kele
Sulle õnnet, isfama,
:,: Sowigu kiik meie mele
Sulle hääd ilmlõpmatta! :,:
Kunni maa pääl ella minna,
Kunni südda tufsub weel,
:,: Tääd iks armas mulle :,: sinna, :,:
:,: Peab kallis so mo meel! :,: :,:

2.

1. Oh töstge fige ilma päält
Me isfamale laulo häält,
Ja andge kät, ja andge meelt,
Ja andge suud, ja andge keelt,
Ja andge süddant, henget ka,
Ja andge waimu ihhoga,
Me isfamale roömoga
:,: Kiik andge foggona! :,:
2. Mo isfama, mo armoma
Ei eal ma so unmeta,
So pea melen maian tääl,
So päle mötle wälja pääl,
So mälleta ma hengaden,
So hoia melen rändaden,
So armasta ma ütfinda,
:,: Mo armas isfama! :,:
3. Sa annid mulle isfakest,
Sa kinksid mulle enmakest,
So kääst sai minna wellitfid,
Sa mulle ka töid söšjarid,
Mo isfama, mo hällike,
Mo isfama, mo kronike,
Ma anna sulle roömoga
:,: Hend ommas foggona! :,:
4. So mätta allan hengawa
Mo kalli armsa wannema,

So mötsa illun mängawa
Mo laste hulga roömoga.
Mo toidab sinno nurmema,
Mo katwa sinno mötsa ka.
Mo isfama, sul kiik om tääl,
:,: Mis armas ilma pääl! :,:

5. So puje warjun säisawa
Mo kirkoessesse illoga,
Kus wanna nore rahwaga
Jehowa ette lähhäwa,
Ja armo üsjast pärrima,
Mis nemma wötnu pallelda.
Mo isfama, mo usfoma
:,: So ütfind armasta! :,:

6. Ehk laene ärrawaawa,
Ehk lille ärrakaawa,
Ehk pilwe ärralennawa,
Ja halja lehhe närtwewa,
Ehk teine põlw siin teise pääl
Kül ilman ärralöppeb tääl,
Ei sa mo arm sust kauma,
:,: Mo kallis isfama! :,:

3.

1. Oh laulge sure hälega,
Oh laulge laulte laulu,
Oh laulge fige rahwaga
:,: Me isfamale laulu! :,:

2. Oh! temmal ka weel ohhaka,
Me filma siigi näwa,
Et temma lille häitsema
:,: So illufaste läwa! :,:
3. Kül lillest ommal aial ka
Me same wilja kätte,
Sest ellago me isfama,
:,: Me roomo kallis lätte! :,:

4.

1. Me pühha om kä!
Nüüd lenna kui linnoke taewa,
Ja unnetä waewa,
Et tedda ma nä!
Oh tulle, oh tulle,
Mo pühhake, mulle,
:,: Sa mulle ka jä! :,:
2. Me pühha om kä!
Ma kule ta helleda häle,
Ja kutsub mo mäle,
Kun tedda ma nä!
Ma tulle, ma tulle,
Mo pühhake, sulle,
:,: Sa sulle ka jä! :,:
3. Me pühha om kä!
Nüüd panne ma lilleda pala
Ja illusa kala,

Et ärra ei lä!
Ei päse ta ärra,
Ma rühhi ta pärra,
:,: Kun taad enne nä! :,:

5.

1. Terre laulwa linnokesse,
Kui ma mötsa warju lä,
Terre hõikwa lillakesse,
Kui ma wälja päle jä.
Ville terwitawa laulden
Ville kalli hõngoga,
Sedda tutten, sedda kuulden,
Oh kuis roõmsas lähhä ma!
Ütten hõiskwa möts ning wälli
Kige laste hulgaga:
:,: :,: Laulge nüüd :,: et kätte tulli
Pühha roõm ilmoftata! :,:

2. Terre laulwa englifesse
Taewa laotusseft jäält,
Terre hõikwa innimesse
Wasta mötsa warjust täält.
Terre ütleb isfakenne
Lahke armo pallega,
Terre kostab emmakenne
Helde roõmo melega.
Sedda tunne, sedda kule,
Ja seft wäga roõmusta,

∴∴∴: Laulge nüüd ∴∴∴: et kätte tulli
Pühha roöm ilmoſata! ∴∴∴:

3. Terre laulwa wanna rahwas,
Terre laulwa nore ka,
Eggauits om täamba wahwas
Lahſeste meid terwita.
Kirko iſſand, koli üllem,
Eggauits meid terwitab,
Möiſa herra, koliwannem
Lahſes meie waſta ſaab.
Ilm, kuis olled teiſes lännu,
Illuſas ning armſas ka,
∴∴∴: ∴∴∴: Laulge nüüd ∴∴∴: et kätte tulles
Pühha roöm ilmoſata! ∴∴∴:

6.

1. Oh tulge, wellekeſſe,
Ja ſöſjarkesſe ka,
Ja laulgem laulokesſe
Nüüd ütten roömoga.
Me kätte om jo antu,
Kül kallis pühhake,
Ja roöm me ette kantu,
Mis wäga kaunike!
2. Et lätgem roömſaſt mäle,
Ja jälle taggaſi,
Et töſtgem waljuſt häle,
Ja laulgem allati.

Kui laste hulk siin möllab
Ni roõmsast mätta pääl,
Kuis illufaste kõllab
Sis neide laulo hääl!

3. Me unnetame waewa
Siin halja haina pääl,
Kui wirgast lennab taewa
Me laulo helle hääl.
Me jäme kigest karrast
Siin ilma foggone!
Sa kargad roõmo pärrast,
Ma karga järrele!

7.

1. Issand, so me kittame,
Summal, sulle laulame,
Issa, Poega, Waimu ka
Üllendame otsata!
2. Issa, so me kittame,
Loja, sulle laulame
Kes meid wõttid walmista
Ommas palges armoga!
3. Desuke, so kittame,
Laulo sulle laulame,
Et sa omma werrega
Wõttid meid siin lunnasta!

4. Pühha Waim, so kittame,
Sures sinnu tõstame,
Et sa ilmast saatnu meid
Õnne pole taewa teid!
5. Oh Kolmainus, jägo sa
Meile ilma lõpmatta,
Anna laulda sulle tääl,
Anna kitta sinnu sääl!

8.

1. Säisa, mo isfama,
Iks omma rahwaga
Uksun ning armun ka
Kõwwaste tääl!
Mürrago wou ka,
Et mäe känkega
Põhjabe wauwa,
Silmast ka kauwa,
Uks hoiab wäggewast,
Arm kaitfab tuggewast
So laente pääl!
2. Loda, mo usso ma,
Mo armo rahwas ka
Kindmaste hääd.
Kül Summal waigistab
Mürramist, kautab
Heljumist, ehhitab
Sulle weel pääd!

3. Kõl jõuab laewake
Wiimselt weel pärrale
Laenette päält.
Lähwita, lippoke,
Werre walget mustatge,
Wirruta wahwaste
Lauljide häält!
4. Usk tükkib taewahe,
Arm pärrib hendale
Lotusfen kõwwaste
Wanniko hääd.
So laene mauwa,
So pilwe kauwa,
Roõmusta, issama,
Hõiska, mo rahwas, ka,
Üllenda tännoga,
Kogone murreta
Iks laulden pääd!

9.

1. Summal, oh õnnista
Keisrit, ja ehbita
Rahhoga taad, ni kui kroniga.
Õnnen ta ellago,
Rahhun tseptrit piddago
Õmman rigin lõpmatta!
2. Mis meile armoga
Keiser wõt kinkida,

Keiser kis hoidgo ka jätmatta,
Sis õigus rahhoga
Meile jures lähhawa
Eggan paigan otsata!

3. Oh kallist lunnastust,
Oh armsat wabbaust,
Mis meile Keiser wöt kinkida!
Õnnista Keisriga,
Summal, meie rahwast ka,
Õnnis om its sis me ma!

10.

1. Summal, oh wötgo sa
Üllemid õnnista
Heldeste tääl!
Waimoga walgusta,
Armoga ehbita
Neid :, : ikkes ilma pääl! :, :
2. Ellago üllema
Rahhun its rahwaga,
Ja armun ka!
Sis meie armas ma
Lääb sulle häitsema
Kül :, : kalli häälmega! :, :
3. Ei muud kui helde meel,
Ei muud kui armas keel
Ellago tääl!
Üts usfo tunnistus,

Üts armosundimus,
Üts :, lotus Issa pääl! :, :

11.

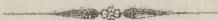
1. Dtsa löppeb pühkakenne,
Dtsa mäng ning laulo hääl,
Melest ta ei lähhä enne,
:,: Kuima hauwan :,: hengatääl! :,: :,:
2. Summalaga, wäljakenne
Halja haina murroga,
Summalaga mötsakenne
:,: Lehhe kalli :,: willoga! :,: :,:
3. Väte jälle haljendama,
Möts ning wälli, illoga,
Same jälle pühhendama
:,: Pühhat sure :,: roömoga! :,: :,:

12.

1. Päikse pärra
Mötsast ärra
Lääb nüüd roömja laste kärra
Koddo pole tännoga.
Silmast kaub walgetoja,
Mötsa taggan ta lääb Soja
Omna kalli armsa paistega.
:,: Sest läme ka
Nüüd hengama! :,: :

2. Koõmo mele,
Paulo kele
Läwa pühhat kitten ele
Sure hõiskamisega.
Armas issa, kallis emma,
Oh kuis kaunis olli temma
Kige omma kanna andega.
:,: Ei unmeta
Ma taad ei sa! :,:

3. Vinnokesse,
Viljekesse,
Minno henge armokesse,
Summalaga süddamest!
Same jälle Dani päwa,
Kül sis meie silma näwa
Jälle kallist pühhatkest.
:,: Sis terwita
Taad roõmoga! :,:

1.50

Ar 869
Kollilaste